

Razne stvari.

Drobtine.

Križ.

Na razpotji mi tu stojiš,
Ti križ leseni, sveti križ!
Ljudje ob tebi hódijo,
Klobuke z glave snemajo,
Ponižno se priklanajo,
A ti na razpotji stojiš,
Beséde néme govoriš:
Kedor za rod življenje, kri
Je daroval, še pozne dni
Spomin mu vnuka vnuk časti.

F. G. P.

Pravilo modrosti.

(Post. P.-sv.)

Ne veruj vsega, kar slišiš;
Ne stóri vsega, kar moreš;
Ne povej vsega, kar veš;

Ne počéli vsega, kar vidiš;
Ne porabi vsega, kar imaš;
Ne pokaži vsega, kar znaš

Iskrice.

(Poslovenil P.-ov)

* Ni je sreče, kjer ni mirú; ni mirú,
kjer ni Bogá.

* Izvóri prave sreče so: Mirna vest,
spodobni naméni in poštena dejanja.

* Človek je tem srečnejši, čim več
ljudí je osrečil.

* Srečen bodeš le tedaj, ako se
trudiš za ptujo srečo.

* Sreča je krogla, za katero tečemo,
dokler se táka; a kadar se ustavi, sunemo
jo zopet z ного.

* Sreča, ki si je domišljujemo, zatemi
nam srečo, ki jo imamo.

* Kdor sebe dobro pozná, ta se lahko
nauči poznati tudi vse druge ljudi.

* Ne govori vedno, kar veš, a vedno
védi, kaj govoriš.

(Za votle zobé) pravijo, da je galun (alaun) najboljše zdravilo. Z gosjim peresom, ki je na konci odrezano, dene se nekoliko drobno sornatega galuna v votli zob; kadar se galun v zobu raztopi, takoj izginejo hude bolečine. Ako se bolečine ponavljajo, rabi se ta pomoček po večkrat, dokler bolečine ne nehajo in votel zob preneha gujiti. Galun ima namreč to lastnost v sebi, da gujjenje zobá ustavi.

(* Slovenec. *)

Kratkočasnice.

* Ako trinajst ljudi sedi za mizo, mislijo nekateri, da to pomeni kako nesrečo. Ko je nekdo pri enakej priložnosti to stvar omenil, odgovoril mu je drugi: „Jaz menim, da bi bila največa nesreča, ako bi dones, ko nas je 13 tukaj za mizo, bilo samo za dvanajst skuhanega.“

* Mati: „Matijček! prinesi mi šibo sém; meni je jako neljubo, da te moram vedno kaznovati.“ — Matijček: „Ne verujem, da bi vam bilo tako neljubo, kakor meni, ker drugače ne bi tega tolikokrat storili.“

* Učitelj: „Nekatere stvari se ne dajo soštévati, recimo ovca in krava; ker ti dve stvari sošteti niste ne dve kravi niti dve ovcí. A kdo mi zna povedati dve stvari, kateri lahko soštějimo?“

Tonček (vinecarjev sin): Mleko in voda, ker liter mleka in liter vode dasta dva litra mleka.“

* Učitelj: O katerih domačih živali smo se že učili?

Učenec: O kravi, svinji, psu, mački, konji, oslu i. t. d.

Učitelj: Ali znaš kakšna žival je konj?

Učenec: Dá, kopitovec je.

Učitelj: Ali je samó konj kopitovec?

Učenec: Tudi osel in mula.

Učitelj: Ali znaš, kakó smo opisali vsako teh živali?

Učenec: Vse sem si dobro zapomnel.

Učitelj: Povej mi, katera žival je oslu naj bolj v rodu?

Učenec: Oslíca.

* (Dober svét): A. Kaj ti je, da te že dlje časa vidim tako pobitega in žalostnega?

B. Bojim se smrti, da bi me ne zadržnila, ker sem že dlje časa bolán, in stari prigovor pravi: „Dolga bolezen, gotova smrt.“ —

A. Veš kaj? Kadar zapaziš, da je smrt že pod tvojim oknom, obrni se naglo v postelji takó, da bodeš imel nogi v vzglavji a glavo v znožji. Smrt te bode potem stiskala in davila le za nogi a ne za vrat in nič žalega se ti ne zgodi, k večjemu, da postaneš hróm. I. Weiel.

